

“Θρησκεία και Ανθρώπινα Δικαιώματα στην ΕΕ”

/ [Επικαιρότητα](#)



Την Τρίτη 4 Δεκεμβρίου 2018, στο κτήριο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στις Βρυξέλλες πραγματοποιήθηκε συνάντηση εργασίας, υπό την Προεδρία της Πρώτης Αντιπροέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κας Mairead McGuinness, με εκπροσώπους Εκκλησιών, θρησκειών και αθεϊστικών φιλοσοφικών οργανώσεων στο πλαίσιο της μόνιμης ανταλλαγής απόψεων, όπως αυτή προβλέπεται από το άρθρο 17 της Συνθήκης της Λισσαβώνας.

Το θέμα της συναντήσεως αυτής ήταν «Θρησκεία και Δικαιώματα του Ανθρώπου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μοιρασμένη ευθύνη». Παρόντες στη συνάντηση ήταν ευρωβουλευτές, εκπρόσωποι Εκκλησιών, θρησκειών και αθεϊστικών ανθρωπιστικών οργανώσεων και άλλοι προσκεκλημένοι.

Το Γραφείο της Εκκλησίας της Ελλάδος στην ΕΕ και προσωπικά τον Διευθυντή του

Πανιερότατο Μητροπολίτη Αχαΐας κο Αθανάσιο εκπροσώπησε στη συνάντηση ο Πρωτοπρεσβύτερος Δρ. Γεώργιος Λέκκας.

Χαιρετισμούς απηύθυναν η Πρώτη Αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κα Mairead McGuinness, η οποία και διηύθυνε τις εργασίες, και ο Διευθυντής του Γραφείου της ΕΕ για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα καθηγητής κος Michael O'Flaherty.

Κύριοι ομιλητές ήταν οι Κύριοι και οι Κυρίες, Μητροπολίτης Ζάγκρεμπ και Λιουμπλιάνας Πορφύριος, Jair Melchior (Μέγας Ραβίνος Δανίας), Olivier Roquillon (Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής Ρωμαιοκαθολικών Επισκόπων της ΕΕ), Rosemary Byrne (Καθηγήτρια Διεθνούς Δικαίου και των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου Trinity College Dublin), Marta Lopez Ballalta (Αντιπρόεδρος της Ευαγγελικής Εκκλησίας της Ισπανίας), Umar al-Qadri (Σύμβουλος της Μουσουλμανικής Ιρλανδικής Κοινότητας), Theodorus C.M. Hoogenboom (Ρωμαιοκαθολικός Βοηθός Επίσκοπος Ουτρέχτης), Virginie Roziere (Συν-πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Πλατφόρμας για την αποκλεισμό του θρησκευτικού παράγοντα από την πολιτική ζωή) κ.α.

Σκοπός της συνάντησης αυτής ήταν να καταδειχθεί η ανάγκη συστράτευσης θρησκευτικών και πολιτικών παραγόντων για την υπεράσπιση των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Κατά τη συνάντηση προβλήθηκε η Θρησκεία ως πηγή έμπνευσης της ιστορικής κατοχύρωσης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στην Χάρτα του 1948, αλλά και μια σειρά πρωταγωνιστών των Δικαιωμάτων αυτών που προέρχονταν από θρησκευτικά περιβάλλοντα. Επίσης υπογραμμίσθηκε η ανάγκη να βαθύνει η αλληλοκατανόηση και η συνεργασία μεταξύ θρησκευτικών παραγόντων και παραγόντων που δραστηριοποιούνται για τα ανθρώπινα δικαιώματα τουλάχιστον σε τομείς όπου υπάρχει ομοφωνία, όπως το προσφυγικό και η κοινωνική δικαιοσύνη (O'Flaherty).

Με δεδομένο ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα βασίζονται ιστορικά στην χριστιανική αδελφοσύνη, η αποδοχή της ετερότητας του άλλου είναι και χριστιανικό πρόταγμα (Roquillon).

Η ισλαμοφοβία, που παρατηρείται σήμερα στην Ευρώπη, δεν συνάδει με την πλουραλιστική κοινωνία και τον σεβασμό της προσωπικότητας του άλλου που όλοι θέλουμε (al-Qadri).

Η θρησκευτική ελευθερία σήμερα αμφισβητείται από πολλούς ως θεμελιώδες δικαίωμα του ανθρώπου και χρειάζεται συστράτευση για την αντίκρουση της αμφισβήτησής της (Byrne).

Οι Εβραίοι στη Δανία αξιώνουν περιτομή για τα αρσενικά παιδιά τους και το κράτος τους το απαγορεύει (Melchior).

Σε αντίθεση με τους ρωμαιοκαθολικούς ιερείς της Ισπανίας, οι ευαγγελικοί δεν δικαιούνται κοινωνικής προστασίας, όπως σύνταξη κλπ. (Ballalta)

Ο ορθόδοξος Μητροπολίτης Ζάγκρεμπ κατέθεσε την μαρτυρία του για τον αγώνα της Εκκλησίας του να σταθεί εν μέσω διώξεων πριν αλλά και μετά την πτώση του ανατολικού μπλοκ και τις προόδους σε θέματα ατομικών δικαιωμάτων που πραγματοποιούνται σήμερα στη χώρα του.

Ο π. Γεώργιος Λέκκας υποστήριξε ότι «τα θεμελιώδη δικαιώματα γεννήθηκαν από το θρησκευτικό- πολιτιστικό υπόβαθρο της Ευρώπης. Αποτελούν την πολιτική απάντηση στο ερώτημα «πώς πρέπει να ζω αρμονικά με τους άλλους;» -τον Άλλο που είναι ο Θεός και τους άλλους που είναι όλοι οι άνθρωποι, αδέρφια και αδελφές μας.

Εντούτοις, εξαιτίας της ατομιστικής ιδεολογίας που κυριάρχησε κατά τον 20 ο αι., όπως επίσης και εξαιτίας μιας κακώς εννοούμενης πολιτικής ουδετερότητας, που υπήρξε συχνά η αιτία για πολιτική απραξία, τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου έχασαν προοδευτικά μέρος του κύρους τους για την πλειοψηφία των πολιτών. Ακόμα χειρότερα, προοδευτικά κατανοήθηκαν ως δικαιώματα προστασίας του πολίτη που τα επικαλούνταν έναντι των άλλων, το κράτος ή τους συμπολίτες του, και όχι ως δικαιώματα που σκοπούν στην συλλογική ευημερία μιας κοινωνίας.

Για το λόγο αυτό, τα Ευρωπαϊκά Όργανα και συγκεκριμένα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλει να υπογραμμίσει την κοινωνική διάσταση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και να εντείνει τις προσπάθειες του για την οργανική αλληλεξάρτηση μεταξύ ατομικών δικαιωμάτων, κοινωνικών δικαιωμάτων και του θρησκευτικού πολιτιστικού πλαισίου εντός του οποίου όλα αυτά γεννήθηκαν αλλά και κατοχυρώθηκαν ιστορικά.

Πιστεύουμε ότι οι θρησκευτικοί παράγοντες και οι παράγοντες που δραστηριοποιούνται στο χώρο των ατομικών δικαιωμάτων θα έρθουν πιο κοντά οι μεν στους δε, όταν αρχίσουμε να κατανοούμε ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε όχι πρώτα για να διανοείται αλλά κυρίως για να υποστηρίζει και να αγαπά τον συνάνθρωπό του και να χρησιμοποιεί τα διανοητικά του χαρίσματα κυρίως για να

ανακαλύπτει καινούργιους τρόπους να αγαπά. Οι θρησκευτικοί παράγοντες, κατέληξε ο π. Γεώργιος Λέκκας, σκέφτονται πρώτα με την καρδιά τους και οι πολιτικοί παράγοντες τους χρειάζονται γιατί το γνωρίζουν καλά πως μόνο η καρδιά μπορεί να αλλάξει τον κόσμο»